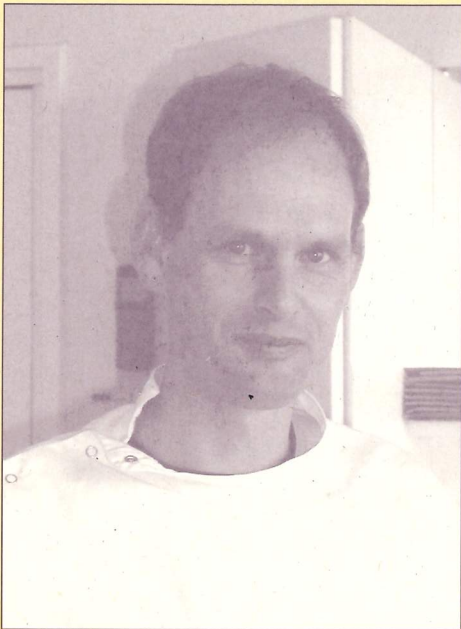

Stagiaires in de praktijk

"HET IS EEN UITDAGING OM MENSEN IETS BIJ TE BRENGEN"

Parodontoloog Fridus van der Weijden

op een paar punten geeft de uvo aan, dat zorgverzekeraar en tandarts nadere afspraken kunnen maken. Om redenen van efficiency hebben zorgverzekeraars en de NMT-afdelingen daarvoor regionale overlegorganen in het leven geroepen. Voor de tandartsen in het primaire werkgebied van ANOVA is dat het 'Tandartsenoverleg'. In dit college komen naast het regionale addendum (d.i. een toevoegsel bij de overeenkomst) ook andere zaken die zich voor collectieve behandeling lenen aan de orde.

Op 31 december 1999 verloren de oude overeenkomsten hun geldigheid, omdat op dat moment de uvo afliep. Op dit moment is er nog geen nieuwe uvo. De Ziekenfondswet voorziet echter in een dergelijke situatie, door te bepalen dat in zo'n geval de oude individuele overeenkomsten nog

een half jaar doorlopen. Tenzij er binnen die periode een nieuwe uvo verschijnt. Als er na een half jaar nog niets is, kan het College voor Zorgverzekeringen (de opvolger van de voormalige Ziekenfondsraad) een modelovereenkomst vaststellen. Formeel gezien is er dus altijd een voorziening.

Aan de hand van de nieuwe uvo of modelovereenkomst gaat het Tandartsenoverleg praten over het regionale addendum. De individuele overeenkomsten kunnen op grond daarvan ook nog op zich laten wachten, zodat er toch een contractloze periode kan optreden. Het is echter vaste afspraak - bevestigd door jurisprudentie - dat op grond van wat dan heet 'de-postcontractuele-goede-trouw' partijen zich dan gedragen alsof de oude overeenkomsten nog bestaan. Voor alles is dus een oplossing!

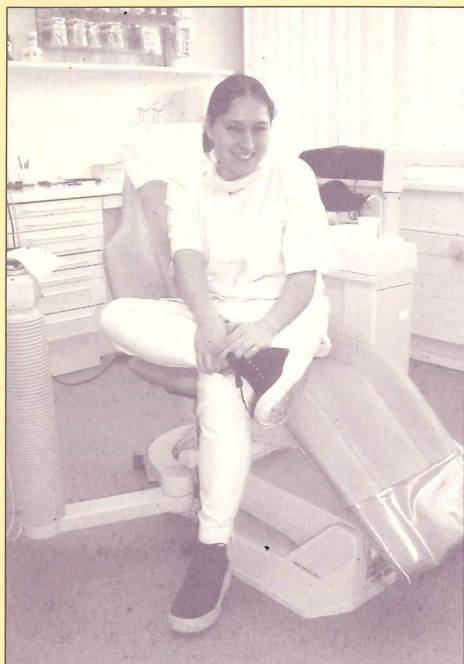
"Ik kan u niet verstaan, ze zijn hier aan het boren", zegt de assistente door de telefoon bij het maken van de afspraak bij parodontoloog Fridus van der Weijden en stagiaire Mieke Wiegens. Ter plaatse is inderdaad een bouwvakker aan het werk. "Met boren heeft de parodontologie ook weinig van doen", zegt Mieke, aankomend mondhygiëniste, tevreden. Vandaag de dag loopt ze stage in een grote parodontologiepraktijk in de Utrechtse wijk Kanaleneiland. Vier parodontologen, zeven mondhygiënisten en vier tandarts-assistenten zijn hier werkzaam. Mieke en Fridus over het vak en de praktijk.

"Mensenwerk en medisch werk", zegt Mieke over wat zij als de aantrekkelijke combinatie van het werk van de mondhygiënist beschouwt. "In de tweeënhalf jaar dat ik zelf een beugel had, ging ik ook met plezier naar de orthodontist." 'Haar' driejarige hbo-opleiding kent drie stages van achttien dagen in het derde jaar. De stage in de algemene tandartspraktijk is verplicht, parodontologie-, orthodontie-, GGD-stages of andere stages zijn facultatief. Mieke vindt een stage parodontologie logisch: "Als mondhygiënist houd je je voornamelijk met het parodontium bezig". Ze combineert deze stage met een stage orthodontie. "Door beide stages uit te smeren over een langere periode, zie je patiënten vaker dan één keer. En dat is juist zo belangrijk in een behandeling". Waar Mieke straks zelf voor kiest staat nog niet vast. "Het is me wel duidelijk dat er op het moment heel veel vacatures zijn. Ik twijfel tussen de orthodontie- en de parodontologiepraktijk."

AANTREKKELIJK

Parodontoloog Fridus van der Weijden vindt stagiaires in de tandartspraktijk een vanzelfsprekendheid. "Het is een uitdaging om mensen wat bij te brengen.

Stagiaire Mieke Wiegers

Daarnaast is een stagiaire een potentiële werknemer." Fridus onderschrijft dat goede begeleiding veel tijd kost. "Bij mijn eerste stagiaire mondhygiëne heb ik me daar flink in vergist. Ik vergat dat iemand vanuit de opleiding nog niet gewend is aan het tempo van ons werk. Om daarmee vertrouwd te raken, werkt Mieke een aantal dagen mee aan de stoel als assistent. Daarna gaat ze zelfstandig aan de slag."

"Waar de mondhygiënist vroeger de 'hulpkracht' van de tandarts was, zie je nu de ontwikkeling dat de mondhygiënist zich vestigt als zelfstandig beroepsbeoefenaar. Zij bezitten vaak meer kennis van tandvleesproblematiek dan de gemiddelde tandarts. Maar dat betekent niet dat ik de mondhygiënist als de poortwachter van de mondgezondheid beschouw. Daarvoor is bredere kennis op het gebied van tandheelkunde nodig", vindt Fridus.

KEERZIJDE

Fridus is van mening dat de emancipatie van het vak van de mondhygiënist de patiënt ten goede komt, maar de tandarts een probleem bezorgt. "Want waar is 'onze' hulpkracht? We hebben nu de zwaar opgeleide mondhygiënist en de

Start PROEFPROJECT ZORGPAS UITGESTELD

In april gaan de eerste tandartsen meedoen aan het proefproject Zorgpas. Althans, dat was de bedoeling. Want het project loopt vertraging op, omdat de Europese wetgeving eist dat de aanbesteding van de techniek - centrale computers, software, zorgpaslezers en telefoonverbindingen - op Europees niveau plaatsvindt. De start van het project valt hierdoor niet eerder te verwachten dan medio 2000.

Om mee te kunnen doen aan het project zouden de deelnemende tandartsen de beschikking krijgen over aangepaste software, een zorgpaslezer en een telefoonverbinding. Omdat echter ook bedrijven uit andere landen dan Nederland de mogelijkheid moeten krijgen een offerte uit te brengen, zijn deze 'tools' nog niet beschikbaar. Een gevolg hiervan is, dat het animo om mee te doen vermindert. Ziekenhuis Eemland, waar de Zorgpas als een waardevolle vervanging van de ponskaart wordt gezien, heeft al laten weten de vertraging als een grote teleurstelling te ervaren. Om de interesse niet verder te verliezen, is het van belang de huidige contacten over de Zorgpas tussen de verschillende beroepsgroepen te handhaven. Het idee om in kleine groepen kennis te nemen van het pilotproject is inmiddels ook door andere beroepsgroepen overgenomen.

Aan het voorlopige uitstel zitten behalve nadelen ook voordelen. De zoektocht naar geïnteresseerde tandartsen kan rustiger verlopen en er is tijd om de komende maanden alpha-groepen te benaderen om een informatieavond te beleggen. Tijdens zo'n avond kan kennis worden gemaakt met de Zorgpas en kunnen enthousiaste collegae worden gezocht, die aan de pilot willen meedoen.

tandartsassistent die een MAP-opleiding (Met Aantekening Preventie) van acht dagen doet. Zo'n opleiding is veel te kort, terwijl juist daar de 'handvaardigheid' aangeleerd moet worden, die we in de praktijk nodig hebben. Ik zou willen dat deze lacune werd opgevuld."

Ondanks Fridus' zorgen over een tekort aan capabele hulpkrachten naast de stoel in de tandartspraktijk, werkt de parodontoloog van harte mee aan de opleiding van mondhygiënist. Al jaren maakt hij deel uit van de beroepenveldcommissie van deze opleiding aan de Hogeschool Utrecht. "Een stagiaire houdt je scherp. Ze stellen vragen over wat je zelf als routinehandelingen beschouwt. Het kan geen kwaad om juist die routine ter discussie te stellen", besluit Fridus.